

Casa del Carrer Padró, 8

Sant Fruitós de Bages

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Sant Fruitós de Bages. c/Padró n° 8 (08272 Sant Fruitós de Bages)
Emplaçament Des de la sagrera de Sant Fruitós, pujant pel carrer Padró a la dreta

Coordenades:

Latitud: 41.75105
Longitud: 1.87105
UTM Est (X): 406139
UTM Nord (Y): 4622752

Classificació

Número de fitxa 08213-84
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Els propietaris de la casa han tingut cura durant els últims anys de conservar la casa d'acord amb l'ambient originari
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 50803DG0262N

Fitxes associades:

[Carrer Padró](#)

[Fons fotogràfic Miquel Casajoana](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Data de registre de la dv., 21/10/2005 - 02:00

fitxa:

Descripció

Edifici de planta rectangular aixecat entre mitgeres, en el carrer Padró, al nucli urbà de Sant Fruitós. La coberta és a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana. Els murs són de mamposteria de pedra irregular, amb la pedra vista rejuntada a la façana principal, i arrebossada sense pintar a la façana posterior. Consta de planta baixa, primer pis, segon pis i golfes. La separació exterior entre pisos està marcada per un fris horitzontal sobresurtit com si fos un bocell. Aquest fris proporciona horitzontalitat a la façana. La façana principal està orientada al nord seguint la línia de cases del carrer Padró. A la planta baixa s'obre un portal central que dóna accés a l'interior de l'edifici. És realitzat amb un arc molt rebaixat amb una llinda monolítica. A cada costat s'hi obren dues finestres per banda. Són finestres rectangulars molt estretes rematades per un arc de mig punt, realitzat també amb un sol bloc de pedra. De forma excepcional, la segona finestra del cantó de ponent és més ampla que les anteriors. A l'extrem d'aquest cantó de ponent de façana, s'aprecien restes del que havia estat un antic portal que donava accés a la zona de corts i cavalleries; actualment resta tapiat, i s'hi ha obert una finestra. El primer pis s'obre amb un seguit de tres balcons que recauen sobre l'espai central i el portal d'entrada de la planta baixa. A banda i banda, s'acompanya amb un seguit de finestres rectangulars. Aquest esquema es repeteix de forma similar al segon pis. A les golfes, seguint la vertical de les obertures del primer i segon pis, hi ha petites obertures en forma d'ull de bou. De la façana destaca el fet de que totes les obertures són fetes amb carreus de grans proporcions, contrastant amb la mamposteria irregular del mur. La façana posterior dóna al cantó de migdia, davant d'una antiga era per batre, ara reformada com a placeta pública. L'esquema de distribució de les plantes separades per un fris horitzontal es repeteix de forma similar a la façana principal. En aquesta, a la planta baixa s'obren dos portals, un arquivat i l'altre amb un arc molt rebaixat. Els dos portals es troben un a tocar de l'altre, i semblen sortides auxiliars a la part posterior de la casa. Al primer i segon pis, sobre el portal arquivat s'obren dos balcons, acompanyats d'una finestra a banda i banda. Destaca la presència de dues galeries amb arcades a l'extrem de llevant d'aquesta façana. Una al primer pis i una altra al segon. Actualment aquestes galeries, formades per tres grans arcades d'arcs rebaixats, es troben tancades i convertides en finestrals. Al pis de les golfes, es torna a repetir l'esquema d'obertures a base d'ulls de bou. L'interior de la casa ha guardat de l'aire de l'antic casalot. La planta baixa es troba ocupada per un petit espai rebedor central, que dóna accés a una antiga zona de tines i espais de treball ubicada al cantó de llevant, i a una antiga zona i espai destinada a carruatges i cavalls, al cantó de ponent. Des de l'espai central de rebedor, es té accés a una caixa d'escala, que permet ascendir als diferents pisos del casal. El primer pis es troba acondicionat com a vivenda noble, i el segon pis ha estat subdividit en espais més petits que antigament foren destinats al servei, i actualment acondicionats com a vivendes més petites utilitzades pels descendents de la família. Al primer i segon pis s'han conservat els embigats originals de fusta, així com els terres acondicionats amb rajola hidràulica conformant dibuixos geomètrics. Al primer pis, actualment ocupat pels propietaris, s'ha conservat l'ambientació original, amb el mobiliari antic. Com a testimonis del seu passat agrícola compta encara amb la presència d'un conjunt de tres tines de grans proporcions als baixos de la casa destinats a celler, i amb un espai a la part posterior de la casa -migdia- que actualment queda com a plaça enjardinada pública, i que constituïa l'antiga era de batre de la casa.

Observacions:

L'interior de la casa conserva una important col·lecció de mobiliari antic: llits, taules, calaixeres, cadires, mobles de rebedor i menjador, tots ells originaris possiblement del segle XIX. La família Casajoana compta a l'interior del casal del carrer Padró, una col·lecció important d'una vintena de quadres realitzats per Miquel Casajoana entre els anys 1920 i 1935 que representen principalment paisatges urbans del nucli de Sant Fruitós, especialment de la Sagrera i el carrer Padró, constituint actualment un important testimoni històric de l'aspecte del nucli urbà durant aquestes dècades. Segons testimoni oral procedent de la família, el pintor Ramon Cases havia mantingut amistat amb Miquel

Casajoana, i s'havia hostatjat a la casa. De Miquel Casajoana és també una important col·lecció fotogràfica que té com a temàtica el poble de Sant Fruitós, que fou donada al seu dia a l'Ajuntament i actualment forma part del fons gràfic de l'Arxiu Administratiu de Sant Fruitós de Bages.

Història

Els orígens de la casa del carrer Padró de Sant Fruitós de Bages, cal buscar-los a finals del segle XVII-principis del segle XVIII. Arquitectònicament es tracta d'un conjunt aixecat en un sol moment segurament a principis del segle XVIII. Originàriament ja era propietat de la família Casajoana, que el continua mantenint fins a l'actualitat. Segons informació oral procedent de la mateixa família, els seus orígens cal buscar-los en un mas ubicat entre Rocafort i Manresa, malgrat que al segle XVIII, també apareixen com a propietaris de l'antic avui desaparegut mas Altimires de la Casanova, al terme de Sant Fruitós. La riquesa de la família era basada en la tinença de terres, essent propietaris de bona part dels terrenys circumdants a la casa, avui integrats dins la xarxa urbana del nucli de Sant Fruitós- carrers Sant Benet, carrer Montserrat, carretera de Vic etc.- La família va anar arrendant bona part dels terrenys per la construcció de cases a canvi d'una renda. També bona part de la riquesa provenia de l'arrendament de terres als parcers, alguns dels quals tenien l'obligació d'anar a fer el vi a casa dels amos. D'altra banda, una política matrimonial molt estudiada els va fer emparentar-se amb algunes de les nissagues més importants de la comarca, entre d'altres, els propietaris de la colònia industrial de Viladomiu al Berguedà, o bé els propietaris del mas Sala de Sant Fruitós, que va passar a ser una de les propietats de la casa. També foren els promotors de la fàbrica de maquinària tèxtil (fitxa nº 86) Aquesta economia rendista va ser impossible de mantenir a principis del segle XX, marxant bona part de la família a Barcelona. La Guerra Civil Espanyola (1936-1939) va resultar desastrosa per l'economia familiar. El casal del carrer Padró, va ser ocupat per l'exèrcit, convertint-se en residència d'un batalló militar, que va ocasionar grans destrosses a l'immoble. Durant el període de postguerra, i davant de la impossibilitat de mantenir tal patrimoni, totes les cases i finques, inclòs el mas Sala, van ser venuts; conserven només el casal del carrer Padró. Arquitectònicament la casa no ha sofert modificacions importants des de la seva construcció. Durant les dècades de 1960 i 1970 es va procedir a la restauració arquitectònica dels interiors de l'edifici, afegint banys i cuines, malgrat que l'essència bàsica de la casa -sostres, embigats, terres i mobiliari- va ser conservada, mantenint-se pràcticament intacta.

Bibliografia

SALVADÓ MONTURIOL, J. (2003). Història medieval d'un territori: Sant Fruitós de Bages (segles X-XVI). Ajuntament de Sant Fruitós de Bages. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

